

Keresztury-Albert Zsolt:

Ballada az öt génusz földjéről

Messze földön, ős vidéken
Öt csillag ragyog az égen
Mint öt kis nap süt öt szép tájra
Az öt szép tájban egy hazára

Északról a völgyek s hegyek szegélyezik
Keletről a lángtengerek megperzselik
Nyugatról a hűvös szellő símogatja
Déli tájról szirén hangja hívogatja
S az erdőn túl van Erdőország
Csupa csoda lények lakják

Így néz ki az öt génusz szép hazája
A nagyvilágban nincsen párja

Délibábos Délvidéken
Idézem fel az emlékem
Itt kezdődik a történet:
Két fiatal emberré lett
Sorsuk álljon példaképpen
minden jövő nemzedékben

Nyugati szél vizet áraszt
A leány is társat választ
Kanászbojtár udvarlója
A nótáját eltáncolja
Szól a nóta nappal, éjjel
Táncra perdül kedvesével
A legény, kit ő választott
Néki járja most a táncot
Friss virágnak friss virágot
Szép legénynek szép galambot

A zord hegyek rejtlemesek
Titkon szerelmet rejtenek
Míg az ifjú epekedik
A leány felcseperedik

Nem kell neki már a bojtár
Cifra szűrbe vágyik immár
Szerelemnek gyász a vége
A szív szavának temetése
Fájdalmat a koporsóba
Az idő sodra majd elmosza

Erdőország rengetegje
Sötét felleg van felette
Sír a bojtár tél-tavasszal
Nyáron majd a bor vigasztal
Az ifjú a lányt siratja
A leányt a vágya hajtja
Úzi, hajtja végtelenbe
De nem lel a szerelemre
A kanászbojtárt visszavágyja
De a rengetegben nem találja

Végtelen a Pusztá útja
Egyetlenegy kanyar toldja
A kanyarban kurta kocsmá
Betyároknak szól a nóta
A bojtár is köztük mulat
Nem ismer már házat s urat
Ő most már a kunsági fi:
Néki nem parancsol senki
Bujdosónak, kurucnak áll
Míg a leány rá nem talál

“Drága bojtár megkaptalak
Cifra szűrért elhagytalak
Körbe értem én a hazát
Így találtam most el Hozzád
Délibábok kísértettek
Szilaj szelek térítettek
Zord hegy ormán dideregtem
Sűrű erdőben kerengtem
Lángoló pusztában szomjan
Szíved kútjához jutottam
Adsz-e innom szerelmedből
Míg a szívem meg nem rendül?”

“Drága rózsám sirattalak
Koporsóba beraktalak
Vándoroltam mélabúival
Vigasztalódtam jó borral
Betyárok közt éjszakáztam
Csikóslegénynek is álltam
Bujdosóként rám találtál
Szíved nem hagyom már árván
Légy enyém ma s mindörökre
Induljunk a menyegzőnkre
Mulatunk, míg hajnal hasad
Szép jövőt hoz a pirkadat”